

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Švęsdami šventų Kalėdų ir Naujųjų Metų šventes tikimės vienokio ar kitokio stebuklo. Vieniems – tai artimųjų meilės, supratimo ir kantrybės pripildyti namai, kitiems – smarkiai pagerėjusi arba nepablogėjusi sveikata, dar kitiems – su kaupu išsipildę verslo sumanymai ir planai, o dar kitiems – naujai sutikti ir gyvenimo kokybę bei įpročius priverčiantys pakeisti žmonės, įvykiai, daiktai... Bet koku atveju, tikimės nors mažo stebuklo, kad bus kitaip, geriau, maloniau... Šis mūsų šventinis troškimas, kuris atsispindi dažnuose sveikinimuose ir linkėjimuose, byloja apie tiesą, kad be šventų Kalėdų, be taip norimo stebuklo kažkaip atpažįstame savo vienišumą, pažeidžiamumą, ribotumą ir laikinumą. REIKIA, reikia, kad kas nors kitas, ne tik mes patys, padėtų mums šį šešėlių mumyse, šią tamsą aplinkui mus įveikti. O tas kitas yra ŽMOGUMI TAPĘS DIEVAS! Arba nėra... Čia jau prasideda tikėjimo ir pasitikėjimo reikalai...

Keliavome dar vienerius Viešpaties metus kartu, kaip tikėjimo, kaip šio krašto, šios šalies ir valstybės žmonės. Kartu visame kame: ir tikėjime, ir politikoje, ir ekonomikoje, ir džiaugsmo, ir varge. Ar supratome, kad šioje kelionėje privalu neskubėti vieni kitus pasmerkti, atstumti, paniekinti, pamiršti? Šioje kelionėje reikia ir patylėti, ir įsiklausyti, ir neskubėti su savo nuomonėmis bei tiesomis. Reikia gebėti atsirinkti, kur tikrieji grūdai, o kur pelai, kur dalykai ir žmonės yra tikri, o kur suvaidinti. Dievo Žodis netūno kur nors pasislėpęs ir nelaukia, kada teismo dieną galės būti panaudotas prieš mus. Dievo Žodis ateina į mūsų tarpą ir nušviečia širdžių sumanymus ir mintis, gydo, keičia, vadovauja. Labai džiaugiuosi visais, kurie šiuose metuose atradote ar pagilinote savo tikėjimo supratimą ir atsiliepėte į Evangelijos Gailęstingumo žinią perkeistu mąstymu ir gyvenimu. Nėra lengva iš paviršutiniškumo, iš inercijos, iš sąmoningumą praradusios tradicijos nerti į gilumą. Čia tikrai reikia tikėjimo ir pasitikėjimo Gyvuju Dievu!

Mūsų tikėjimo bendruomenės nors skaičiumi ir mažta, tačiau kokybe auga. Gražu, kad vis daugiau parapijiečių supranta savo savanoriško įsitraukimo ir pagalbos parapijai svarbą. Mūsų bažnyčios, jas supantys pastatai ir teritorijos – tai ne vyskupo, ne klebono, ne popiežiaus nuosavybė, tai – mūsų turtas, kuris turi tarnauti gyvosios Bažnyčios naudai. O nauda tai mums, mūsų vaikams, mūsų seneliams, mūsų kaimynams, mūsų bendradarbiams ŠIANDIEN! Dievas ir yra ne istorijos, ne ateities vilčių ir svajų – Jis yra dabarties Dievas, sujungiantis praeitį ir ateitį, dangų ir žemę, Dievą su žmogumi, žmogų su žmogumi ir gamta. O kiek pasikeitimų... Naujas vyskupas, naujos lempos, nauja sielovados pagalbininkė, nauja vaikų besiruošiančių sakramentams grupė, naujos šeimos, naujos patalpos, nauji veidai... Galima vardinti ir vardinti, nes upės bėgimo neužtvėnksi, kad ir kaip norėtum su Getės Faustu sušukti: „Sustok, akimirka žavinga“. Nereikia

akimirkos stabdyti, ją reikia išgyventi, o amžinumą tam, kas gera, tam, kas gražu, ir tam, kas šventa, suteikia Amžinasis Dievas. Tik Jis, ir niekas kitas. Nuotraukos išblunka, paminklai nugriūva, knygos sudega, daiktai sudūlėja...

Viena yra rūpintis, o kita – padaryti stabu, ir tada savo pykčiu ir kaprizais saugoti tai, kas atrodo nepakeičiamai brangu, bet kokia kaina saugoti, paaukojant net Dievo ir artimo meilę. Oi, kiek tokio juodumo, tokios baimės, tokios netikros šviesos ir tikėjimo prietarų gausu mumyse pačiuose ir mūsų aplinkoje. Todėl ir reikia, kad Dievas tapęs žmogumi, įneštų savąją tiesą, savąją šviesą, savąjį šventumą į mūsų protus ir širdis, į mūsų santykius, šeimas ir bendruomenes. Labai norėčiau, kad naujuose 2017 Viešpaties metuose ir toliau kuo daugiau mūsų įsitrauktų į tikėjimo su Dievu, Dieve ir pas Dievą kelionę, įsitrauktų visu savo tikėjimu ir žinojimu, galėjimu ir turėjimu, šeimyniškumu ir vienvatve, darbu ir malda.

Labai norėčiau ir linkėčiau, o Marija, Dievo ir mūsų Motina, tebūna kartu kaip guodėja, užtarėja ir Kelrodė Žvaigždė.

Jūs, bendrakeleivis ir klebonas kun. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos namuose iki sausio 8 d. eksponuojama tautodailininkės

audėjos Irenos Onos Vilienės tautinių juostų paroda. Kviečiame apsilankyti!

Gruodžio 31 d. 23 val. Padėkos už praėjusius metus šv. Mišios Krekenavos bazilikoje. Po jų – Naujųjų metų sutiktuvės bazilikos aikštėje ir parapijos namuose. Kviečiame!

Sausio 8 d. (sekmadienį) Viešpaties Apsireiškimo (Trijų Karalių) šventėje po šv. Mišių parapijos namų salėje vyks šventė vaikams. Kviečiame dalyvauti!

LAPKRIČIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Lapiniauskienė

Lapkričio pirmosiomis dienomis ne tik reikia kantrybės norint pereiti gatvę ties bazilika (kas nežinote, ji veda į kapines). Tomis dienomis parapijos jaunimo ir personalo rate kyla erzelis dėl didelės „neekologijos“ kapinėse. Tikimės, kad kitais metais jis peraus į kokią nors rudenišką „Darom“ ar „Nepirk penkto vazonėlio“ akciją. Ar prisijungsite?

Lapkričio 1 d. šv. Mišiose malda ir giesmė kreipėmės į visus šventuosius danguje. Vakare meldėmės jau už mirusius mūsų artimuosius ir kitus Bažnyčios narius. Po pamaldų išėjus iš žvakėmis blausiai nušviestos bazilikos mus pasitiko... pirmasis sniegas!

Lapkričio 2 d. šv. Mišiose taip pat prisiminėme mirusius, laiko skyrėme ir maldai prie kunigų kapų. Vakare tradiciškai susitikome Šventojo Rašto studijose.

Lapkričio 5 d. į kasmėnesinį susitikimą rinkosi bazilikos patarnautojai. Škart mokymuose, pokalbiuose ir diskusijose dalyvavo ne tik ministrantai, bet ir jų tėveliai.

Lapkričio 11–12 d. klebonas ir dalis parapijos jaunuolių dalyvavo Jaunimo sielovados forume Kaune. Forume susitikę jaunimo sielovados lyderiai iš visos Lietuvos dalijosi patirtimi, diskutavo, džiaugėsi bendryste. Renginyje tradiciškai pirmą kartą buvo pristatytos ateinančių metų Lietuvos Jaunimo Dienos, 2017 m. vyksiančios Vilniuje birželio mėn. pabaigoje.

Lapkričio 13 d. baigiant Jubiliejinius Gailestingumo metus buvo iškilmingai užvertos Gailestingumo durys. (Aš taip ir nesupratau, kuriuo momentu jos užsivėrė.) Šv. Mišias aukojo vysk. Jonas Kauneckas, giedojo mūsų mielių kaimynų – Ramygalos parapijos – choras. Po pamaldų norintys bazilikoje galėjo susipažinti su stenduose įamžinta vyskupijos istorija, vėliau susitikti parapijos namuose sušilti prie puodelio arbatos. Net „susinepatoginau“, kai kokia savaitė po durų uždarymo pas mane į raštinę įsmuko žmogelis, prašydamas antspaudo jo Jubiliejaus pasui, tuo tarpu prie krosnelės vis dar gulėjo geras pluoštas taip ir nepanaudotų šių dokumentų...

Tos pačios dienos vakare parapijos choristai gerą savaitėlę anksčiau nusprendė paminėti savo globėjos šv. Cecilijos dieną ir lydimi klebono vyko į Panevėžį žiūrėti spektaklio „Rotšildo smuikas“. Tai buvo ne tik didelė dozė kultūros, bet ir galimybė nors trumpam atitrūkti nuo saviškių rūpesčių ir vargų, kai kam prisiminti „senus gerus laikus“, daugelis ištaikė laiko ir tiesiog paplepėti,

ką vargonininkė repetici-
jose bei Mišiose gerai
mato ir pripratusi
„rūsčiu“ žvilgsniu
malšinti.

SUSIMĄSTYK

*Girdi.
Ten varpas suskambėjo,
Ką reiškia jo skaudi kalba.
Ar maldai kviečia jis sekmadienio?
Tik žmogui gimus, neprabyla niekada.*

*Skubėk,
Kol tau dar neprabilo jojo balsas.
Skolas išpildyk su kaupiu.
Gyvenk dorai, kasdieniai,
Ramiai klausykis dūžių jo skardžių.*

Ona Striškienė

Lapkričio 15 d. kasmėnesiniuose Švč. M. Marijos atlaiduose su vyskupu Linu meldėsi tik nedidukė (turbūt dėl to, kad Gailestingumo durys uždarytos) gru-

pė pilgrimų ir parapijiečių, tilpusių ir pro raktą skylutę.

Lapkričio 18–19 d. klebonas ir dalis parapijos personalo dalyvavo Pasaulinėje lyderystės konferencijoje Vilniuje. Dvi dienas trukęs intensyvus renginys sutraukė tiek dvasinės, tiek pasaulietinės sričių atstovus. Krikščionių organizuojama konferencija visiems įtaigiai skelbė žinią apie tarnaujantį lyderį. Tikimės, kad parsivežta vertinga medžiaga bus progų pasidalinti ir parapijos erdvėse.

Lapkričio 23 d. šv. Mišiose ir Šventojo Rašto studijose klebonas sulaukė tikriausiai didžiausios savo gimtadienio dovanos – gausaus būrio MŪSŲ. Aišku, nuostabi (neabejotinai skani) dovana buvo spalvingi bei truputėli sveikuoliški tortai ir visi kiti skanėstai, ir dainos, ir bendravimas. Bet vis tiek: proga taip tiesiai apie Dievo Žodį kalbėti ir į mokinystę kviešti kokius dešimt kartų ilgiau nei trunka homilija... Galbūt kažkurio jūsų sąmoninga ir/ar atnaujinta kelionė su Dievu ir prasidėjo toje gimtadienio šventėje..?

Lapkričio 25 d. Panevėžyje vyko konferencija „Panevėžio vyskupija: nuo steigimo iki nūdienos“, kurioje dalyvavo ir klebonas kun. Gediminas, po jos tekinomis skubėjęs į Krekenavą. O čia buvo aukojamos vakarinės šv. Mišios, po kurių vaikai, jaunimas, sako, ir pats klebonas parapijos namų didžiąją salę transformavo į kino apdovanojimų sceną, kur princesės, superdidvyriai, „pimpačkiukai“, našlaitės, raganos ir „blogiukai“ šventė rudens gimtadienių šventę „holivudiškai“.

Lapkričio 26 d. vos spėję nusigramdyti penktadienio vakarinį „makiąžą“ dalis jaunuolių išvyko į Panevėžį savanoriauti ir dalyvauti priešadventiniame Panevėžio vyskupijos šeimos ir jaunimo centrų organizuotame renginyje „Adventas. Kažko laukti ar pralaukti?“ Čia buvo galima klausytis katechezijų, diskutuoti ar pinti advento vainikus teminiuose užsiėmimuose, melstis sutaikinimo pamaldose ir šv. Mišiose su vyskupijos ganytojais.

Lapkričio 27 d., pirmą Advento sekmadienį, po šv. Mišių „Pirmosios Komunijos vaikai“ ir jų tėveliai, artimieji bei mokytoja Svajonė su savanoriais atidarė tikrų, natūralių, „made in Lithuania“ advento vainikų dirbtuves. Pagaminti vainikai keliavo į namus kaip būsimų keturių kelionės Gimimo link savičių priminimas.

Prieš keletą dienų atsiverčiau pilgrimmystės intencijų knygą (bazilikos gale ant staliuko tokia tūnojo), kad galėčiau susirašyti, iš kokių gi vietovių pilgrimų sulaukėme šiais Gailestingumo metais. Sąrašą apibendrinu: Vokietija, JAV, Meksika, Didžioji Britanija ir VISA Lietuva. Ar galite pagalvoti? Kokia miestelio ar net miesto bažnyčia sulaukia žmonių iš tokios gausybės įvairių kampelių?! Gal, kai Jubiliejinės durys užvertos, svečių bus kiek mažiau, bet mūsų proga ir atsakomybė liudyti Jėzaus mokinių ir meilės bendruomenę (net mažutėlyčiais gestais) yra didžiulė. Tad gal ir eikime..?

Ištrauka iš *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

2. Raskite vadovą, burkite komandą

Tarnystės ir evangelizacija nėra tas pats. Evangelizacija gali būti bendruomenės šaukinys. O tarnystės yra konkrečiai atliekamas darbas. Tarnavimas reikalauja specifinių ir išskirtinių pastangų. Ir jeigu nėra žmogaus, kuriam rūpėtų konkreti tarnystė, tos tarnystės niekas kitas neprisimins nei iš parapijos personalo, nei bendruomenėje. O jeigu ir prisimins, tai nieko apie tai nedarys, nes yra lengviau pašnekėti, negu padaryti.

Be užsidedusio vadovo bet kokia tarnystė, jeigu ji iš viso vykdoma, taps izoliuota tarnyste, atsieta nuo visos parapijos ir besivaržanti dėl žmonių ir pragyvenimo šaltinių su kitomis tarnystėmis (netgi gali veikti prieš jas). Ten, kur nėra tikro vadovavimo, parapijoje pasireišk tik pavienės pastangos, projektinės ir trumpalaikės, neturinčios ilgalaikės išliekamosios vertės. Tokios tarnystės ateina ir praeina – o to parapijiečiai ir tikisi iš jų – ir todėl labai menkai jas remia. Nesant efektyvaus įgalinto vadovavimo, tarnystės visada tampa keleto žmonių reikalas, keleto tų, kurie turi atlaikyti daugumos abejingumą.

Kai mes atvykome į Gimimo parapiją, radome keletą ištvėringų sielų, kurios visos parapijos vardu atlikinėjo keletą tarnysčių (Dieve, laimink juos!). Bet čia buvo ir problema: per daug buvo uždėta ant keleto pečių tą darbą padarant sunkų ir varginantį. Ir kada tie žmonės atsisakėdavo arba numirdavo, tarnystė numirdavo kartu su jais.

Buvo toks parapijietis, kuriam labai rūpėjo alkstantys Baltimorės mieste, ir jis ėmėsi iniciatyvos kas mėnesį surinkti jiems konservuoto maisto. Jis dirbo daug ir sunkiai, bet vargšelis nuo pat pradžių turėjo dėl to kovoti. Kambarėlis, kuriame jis susidėdavo surinktą maistą, nuolat buvo užimamas kitų parapijos organizacijų. Jo skelbimai parapijos laikraštyje pasimesdavo ir, liūdniausia, kad mes, parapijos personalas, daugiau mažiau visiškai jį ignoravome. Nelaimė, kad jis niekada nemėgino aplink save suburti komandos žmonių, kurie jam padėtų, ir jo maisto rinkimo bei išdalavimo sistema buvo chaotiška. Jo paties nepasitenkinimas šiuo projektu augo senkant jo jėgoms. Vieną dieną jis pasirodė parapijos raštinėje ir pranešė, kad pasitraukia... iš parapijos! Jis kaltino mus dėl jo nesėkmės, ir iš dalies buvo teisus. Jo projekte nebuvo tikro vadovavimo, todėl nebuvo ir pagalbos.

Jums reikia vadovo, kad konkreti tarnystė užimtų deramą vietą jūsų parapijoje, – kas yra esminė mokinystės praktika. Šiuo metu mes turime užtektinai didelį personalą (užtektinai didelį Katalikų Bažnyčioje). Ir turime persona-

lo pareigybę, skirtą prižiūrėti tarnystėms. Mūsų darbuotojo Brian svarbiausia darbo užduotis – priminti tarnysčių svarbą visiems mums likusiems.

Tačiau jeigu jūs esate ten, kur mes neseniai patys buvome, jūs negalite sau to leisti. Tai neturėtų būti kliūtis. Greičiausiai jūsų parapijoje yra kas nors, kas sutiktų tai daryti nemokamai. Ir jie galbūt jau yra į kažką įsitraukę. Suraskite, atpažinkite juos ir priimkite juos į parapijos personalo komandą. Įtraukite juos į susitikimus (taip pat personalo šventes ir pusryčius). Suteikite jiems reikiamą pagalbą, kad galėtų dirbuotis kaip parapijos personalo nariai.

Ir tuomet žiūrėkite, kad jie to nebandytų daryti vieni. Padrąsinkite juos suburti komandą, kuri jiems padėtų, juos palaikytų ir išplėstų parapijos tarnystes. Kai komanda bus suburta, ji užtikrins, kad būtų žengtas kitas žingsnis.

3. Sutelkite savo pastangas didžiausiam poveikiui

Kun. Michael: Vienoje parapijoje, kurioje trumpai darbavau, buvo labai aktyvi žmonių grupė, besirūpinanti sriuba vienišiesiems. Jie rinkdavo maisto produktus, gamindavo troškinį ir reguliariai jį išnešiodavo. Ten buvo ir kita grupė, kuri padėdavo benamių prieglaudoje. Jie rinkdavo ir išdalindavo kojines, apatinius ir šiltus drabužius. Vieną savaitgalį prieš pat Padėkos šventę abi šios grupės stovėjo skirtingose paradinių durų pusėse rinkdamos paramą savo projektams. Savaitgaliui įpusėjant jie tapo vis labiau ir labiau priešiški vieni kitiems, o drauge sulaukdavo vis mažiau ir mažiau aukų. Kada žmonės nežino, ką tu nori, kad jie darytų, jie nieko nedaro. Ir kada jie nėra tikri, ką turėtų paremti, jie nieko ir neremia.

Kartais problema tampa ne tai, kad daroma per mažai, bet kad daroma per daug. Parapijos, didelės ir mažos, turi įvairiausių tarnysčių ir projektų, bet galiausiai niekas iš tiesų nežino, kas tuo yra pasiekama... Greičiausiai, ne tiek daug, palyginus su visomis pastangomis. Kada Brian ėmėsi tarnysčių vadovo darbo, jam užtruko keletą mėnesių vien tik išsiaiškinti, ką ir kiek parapijiečiai buvo prisiėmę daryti parapijos vardu. Nes mes tai tikrai nežinojome, kas iš tiesų vyksta.

Pradėkite sutelkti savo pastangas. Nusprendus tai daryti, bus labai sunku, netgi skausminga, nes niekas nenori atsakyti to gero darbo, kurį jie darė. O taip pat yra sunku išlikti susitelkusiems, nes nuolat susilaukiame vis daugiau pagalbos prašymų. Tačiau jūsų pastangų sutelkimas atneš didesnę įtaką ir tiems, kuriems jūs tarnaujate, ir jūsų parapijai. Ir drauge šie rezultatai motyvuos vis daugiau bendruomenės narių įsitraukti į savanoriškas tarnystes.

Bet kokia tarnystei sutelkta komanda turėtų pradėti savo veikimą malda ir joje ieškoti Dievo vedimo. Žinoma, jie turi pradėti prisiimdami visišką atsakomybę už tai, kas vyksta dabar, ar pratęsti tai, kas kitų buvo vykdoma anksčiau. Bet galiausiai dienos pabaigoje gali būti, kad parapijai teks atsakyti keleto projektų ir programų, kad rimtai galėtų susitelkti konkretiems dalykams.

..... Tęsinys kitame numeryje

2016 m. lapkričio mėn. parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos	Upytės	Vadaktėlių
Visų Šventųjų išskilmės rinkliava (11-01)	282 €	173 €	172 €
Sekmadienio rinkliava (11-06)	124 €	148 €	-
Sekmadienio rinkliava (11-13)	281 €	108 €	-
Švč. M. Marijos atlaidų rinkliava (11-15)	86 €	-	-
Sekmadienio rinkliava (11-20)	190 €	70 €	-
Sekmadienio rinkliava (11-27)	230 €	98 €	-

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Šv. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Pentadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Lapkričio–balandžio mėnesiais – 12 val.

Gegužės–spalio mėnesiais – 10 ir 12 val.

Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Gruodžio 25 d. 12 val.

Sausio 22 d. 14 val. (tik esant palankioms oro sąlygoms)

Vasario 19 d. 14 val. (tik esant palankioms oro sąlygoms)

Kovo 26 d. 14 val.

Balandžio 16 d. 12 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Antradieniais sutartu laiku

Trečiadieniais 18.30 val. Krekenavos parapijos namuose vyksta **Šventojo Rašto studijos**.

Prieš tai norinčius ten pat kviečiame

dalyvauti šv. Mišiose 18 val.

Studijų įrašus galite rasti parapijos interneto svetainėje.

2016 m. lapkritį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Simas Rokas Vaitkevičius

Ieva Stasevičiūtė

Rusnė Jolanta Markuckaitė

Kamilė Kristina Markuckaitė

Vincentas Aaronas Gräsel

2016 m. lapkritį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Vanda Bučinskienė, 80 m.

Nikolajus Chalčenko, 60 m.

Ona Markuckienė, 90 m.

Emilija Tamošiūnienė, 91 m.

Marijona Samėnienė, 74 m.

Upytės parapijoje

Antanas Povilaitis, 75 m.

Prisiminkime
juos maldose.

IŠ UPYTĖS PARAPIJOS

Nuoširdžiai dėkojame mūsų parapijos geradariams, kurie prisideda prie įgarsinimo sistemos (mikrofonų) įrengimo Upytės bažnyčioje. Surinkta 663 Eur.

Taip pat yra gauta parama iš Lietuvos Katalikų Religinės Šalpos 1000 dolerių (933, 82 Eur).

DĖL PAMALDŲ LAIKO 15-OMIS DIENOMIS

! Lapkričio–balandžio mėnesiais – 12 val.
Gegužės–spalio mėnesiais – 10 ir 12 val.
Adoracija atlaidų dienomis – nuo 11 iki 12 val.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Raštinės darbo laikas

I Nedirba

II 9–15 val.

III 10–15 val.

IV 9–15 val.

V 9–15 val.

VI 9–15 val.

VII Nedirba

Parapijos referentė, buhalterė ir vargonininkė

Rita Lapiniauskienė, tel. 8 656 39249

Krekenavos bazilikos zakristijonas ir ūkvedys

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinatorių, Vadaktėlių bažnyčios zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas

Upytėje – Tadas Grybas

Nešti pas lionius – Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val.

ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu 8 616 39715.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje pirmąjį mėn. sekmadienį ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pažarbinsime Viešpatį!